

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้มีผลกระทบต่อ
หลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่จะต้องการมีการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิด<sup>ขึ้นอยู่ตลอดเวลาซึ่งในการที่จะพัฒนาการศึกษานั้นมีผู้เกี่ยวข้องที่จะทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ
ตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และ
ผู้ปกครอง จะต้องร่วมกันดำเนินการจัดการศึกษา และในองค์ประกอบนี้ผู้ที่จะนำการศึกษาไปสู่
เป้าหมายให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณภาพก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องมอง
การศึกษาในอนาคตเป็นการศึกษาตลอดชีวิต มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง กล่าวถึง ครู ในฐานะ
แหล่งความรู้และผู้อำนวยความสะดวก ผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะความเป็นภาวะผู้นำที่มี
คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้นำด้านบริหารจัดการ ด้านการบริหาร
การเปลี่ยนแปลง ผู้นำด้านสังคม ชุมชน และ ผู้นำด้านการพัฒนาตนเองในเชิงบริหาร เพื่อ<sup>สถานศึกษาพัฒนาไปอย่างมีคุณภาพเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลอย่างคุ้มค่า พัฒนาผู้เรียนให้
สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สถาบันปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถ
อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข</sup></sup>

ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่าง
รวดเร็ว ที่ส่งผลกระทบให้วิถีการดำรงชีวิตต้องเปลี่ยนตามไปด้วยนั้น การศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่
สำคัญยิ่งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชาติให้ดีขึ้น ในขณะที่ผู้บริหารการศึกษา^{เป็นตัวชี้วัดสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการศึกษาของชาติ การก้าวขึ้นมา}
<sup>เป็นผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษานั้นเป็นเรื่องที่ไม่ยากนัก แต่การเป็นนักบริหาร
การศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาที่พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก นั้นเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง
กว่า ปัจจุบันสังคมไทยยุคปฏิรูปการศึกษาต่างอย่างเห็นผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง
ซึ่งเป็นคำที่เรามักได้ยินกันบ่อยครั้งมากขึ้น เมื่อว่าการบริหารการศึกษาจะไม่เห็นผลกำไรหรือ
ขาดทุน ได้อย่างรวดเร็วและชัดเจนอย่างเห็นการท้าทายกิจเพื่อแสดงให้เห็นว่าผลกำไรการเป็นนำทาง
การศึกษา ก็จำเป็นต้องใช้ห้องเรียนและศิลป์เข่นกัน เพียงแค่การเป็นคนดีและคนเก่งคงไม่เพียงพอ
เพราะในการบริหารจัดการยังจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ความมุ่งมั่นตั้งใจ ความขยัน
อดทน ซื่อสัตย์ ประยัคต์ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ กล้าคิด กล้าทำ มีก้าลยาณมิตร</sup>

สามารถตัดสินใจอย่างชาญฉลาด ใช้คุณธรรมเป็นเครื่องชี้นำอาชีพ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ อีกทั้งต้องยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด (ธร สุนทรารยูทธ. 2551 : 325)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และให้คนไทยได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา ให้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตอันเป็นเงื่อนไขไปสู่ความเจริญของบ้านเมือง ระบบเศรษฐกิจ ฐานความรู้ที่พึงประสงค์ การศึกษาสร้างคุณภาพชีวิต และสังคมมานุษยวัติอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม วัฒนธรรมอันเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิต และสังคม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ที่สามารถพัฒนาองค์ประกอบ แล้วสามารถแบ่งขั้นในระดับนานาชาติได้ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการศึกษาขั้นต้นจะดำเนินการ ผู้พื้นฐานให้แก่ผู้เรียนอย่างมั่นคง จริงจังและจริงใจในทุกด้านตามมาตรฐานณักของจัดการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถานศึกษา ในการจัดการศึกษาได้บัญญัติไว้ในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณบริหารงานบุคคล และงานบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่ ให้มีอิสระมีความเข้มแข็งในการบริหารงาน เพื่อให้การบริหารเป็นไปอย่างคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติโดยรวม ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จคือ ผู้บริหารต้องเป็นมืออาชีพยุคใหม่ มีภาวะผู้นำในการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ผลักดันให้ครู มีวัฒนธรรม ใจในการทำงาน มีความกระตือรือร้น ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาอย่างเต็มที่ ผู้บริหารมืออาชีพยุคใหม่ ต้องเป็นผู้ที่มีภาพแห่งฝันในอนาคต และมีความพร้อมในการสนับสนุนให้ครูมีการเติบโตในความรู้เพิ่มขึ้น ความสามารถในการทำงาน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนปัจจัยหรืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงาน ต่างๆ ให้เพียงพอ ให้ข่าวสาร ใจและมีความเสียสละต่อส่วนรวมอย่างแท้จริงจะทำให้ครูมีประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตั้งใจทำการสอนด้วยความเต็มใจ เต็มกำลัง และเต็มความสามารถของตน โดยกระทำอย่างต่อเนื่องจริงใจและจริงจัง

นอกจากนี้นับจากที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ล้วนเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ เทคโนโลยีการศึกษา และการบริหารจัดการ จากผลการประเมินการปฏิรูปการศึกษา พบว่า ยังมีอีกหลายเรื่องที่มีปัญหาต้องเร่งพัฒนา ปรับปรุงและต่อยอด โดยเฉพาะ

ด้านคุณภาพผู้เรียน ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ เป็นศูนย์ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องรับการเปลี่ยนแปลงและต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพเพื่อให้ปัจจุบันต่อไปให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเชื่อมโยงไปสู่ การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ด้วยวิสัยทัศน์ที่ว่า คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ด้วยการบริหารการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาใหม่ การพัฒนาครูพันธุ์ใหม่ การพัฒนาสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ใหม่ และการบริหารจัดการใหม่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 3-4)

ในสภาพสังคมปัจจุบันและอนาคตซึ่งเป็นสังคมฐานความรู้ ที่การเรียนรู้ ความรู้ และนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสร้าง สภาพการณ์เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคน ส่วนใหญ่ในประเทศ โดยยึดหลักการสร้างเครือข่ายและให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดและตัดสินใจในกิจกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับองค์การหรือหน่วยงานของตน และสถานศึกษาการสนับสนุนให้สังคมทุกภาคส่วนและทุกระดับ ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ และสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อความสำเร็จเช่นนี้ จะทำให้พลังพัฒนาสถานศึกษาที่เข้มแข็ง อันจะ เป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนตลอดไป นอกจากนี้ ในวิถี ชีวิตของคนไทยเอง ภายใต้ความอ่อนไหวต่อภัยต่อภัยต่อภัยต่อภัย ทำให้เกิดภาพแห่งการขาดหายที่แสดงถึง การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม จึงอาจกล่าวได้ว่าการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมเป็นสิ่ง ที่ปฏิบัติกันในสังคมไทยมาช้านาน (ศิริชัย กาญจนวารี และคณะ. 2553 : 13 - 14)

ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือผู้นำที่ใช้การปฏิสัมพันธ์กับ ผู้ร่วมงานในการสร้างความร่วมมือ สร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ครูผู้สอนมีความตระหนักในการ จัดการเรียนการสอน และตระหนักในคุณค่าของตนเองที่มีต่องานหรือสถานศึกษา เกิดค่านิยม ทางบวก ยกระดับแรงจูงใจและคุณธรรมให้สูงขึ้นจนลั่งผลทำให้สามารถยกย่องปรับเปลี่ยน โดย ใช้เวชการประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งด้านความรู้ ความสามารถในการทำงาน การเป็นคนคุณ มีคุณธรรม ลั่งผลให้ผู้ปกครองมั่นใจ นักเรียนมีความภาคภูมิใจในโรงเรียน การปฏิบัติหน้าที่ของครู หรือทำประโยชน์ให้กับสังคมสูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ การสร้าง แรงบันดาลใจให้กับครูในโรงเรียน มีการกระตุ้นการใช้ปัญญาเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิด ขึ้นกับผู้เรียน (รัตติกรณ์ จงวิศาล. 2543 : 15)

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ บุคลากรนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การจะให้การจัด การศึกษาในโรงเรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายต้องอาศัย ทรัพยากรที่จำเป็น 4 อย่าง คือ คน เงิน วัสดุ การจัดการ ซึ่งการใช้ทรัพยากรทั้ง 4 ให้เกิดประโยชน์ต้องคำนึงถึง 3 หลัก คือ หลักความ

เสนอภาค หลักประสิทธิภาพ และหลักประสิทธิผล โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนา และให้ความรู้แก่สมาชิกในสังคม ในโรงเรียนมีขอบข่าย ปัจจัยหลายอย่างที่ต้องดำเนินงาน ซึ่งทุกภารกิจมีความสำคัญ และจำเป็นที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนกัน ปัจจัยและทรัพยากรต่างๆ มีความสำคัญ ตนนับว่ามีความสำคัญ เพราะคนเป็นผู้ใช้ปัจจัยในการบริหารอื่นๆ ดังนั้นการจัดการศึกษาจะมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลเพียง ไรย์อมขึ้นกับคนในองค์การ (สมศักดิ์ คงเที่ยง. 2548 : 1)

การพัฒนาองค์การทางด้านการศึกษาจะมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด นักเรียนจะได้รับประโภชน์สูงสุดเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน แต่ปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือ องค์การจะต้องมีบุคลากรทางการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ครูผู้สอน และเจ้าหน้าที่สนับสนุนการสอนในโรงเรียน เพียงพอต่อการบริหารจัดการ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล ในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ จะต้องเอาใจใส่ดูแล การท่องค์กรจะมีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มจากกระบวนการในการคัดสรร อบรมฝีกงานก่อนที่จะมีการทำงานจริง ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องคัดเลือกและสรรหาบุคลากรที่มีความเหมาะสม จัดคนให้เหมาะสมกับตำแหน่งงาน มีการสร้างขวัญ และกำลังใจให้กับครูผู้สอน รวมถึงการรักนายาระเบียบวินัยของข้าราชการครูให้เคร่งครัด เพราะถือว่า เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนและผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในการเป็นผู้ดูแลนักเรียนและบุตรหลาน ในชุมชน (มัณฑรา ธรรมบุศย์. 2549 : 12-15)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงจะมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานบุคคลอย่างไร เพราะนี่คือขวัญและกำลังใจ ของครูผู้สอน อย่างขับเคลื่อนการศึกษาของจังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นที่ยอมรับ ของสังคมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานบุคคล ของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

สมมติฐานการวิจัย

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา
ตามความคิดเห็นของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความสัมพันธ์
กัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการบริหารงานบุคคลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สำหรับให้ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและ
การบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาสำหรับให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้ปรับปรุง
การปฏิบัติงานบริหารบุคคลให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานบุคคลของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยมีขอบเขตของ
การวิจัย ดังนี้

เนื้อหา

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยใช้กรอบแนวคิดตามทฤษฎีของแบสส์และอาวิโอ
(Bass & Avolio. 1999 : 9-32 ; อ้างถึงในกระทรวงศึกษาธิการ. 2550 : 8-11) ดังนี้
 - 1.1 การมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์
 - 1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ
 - 1.3 การกระตุ้นการใช้ปัญญา
 - 1.4 การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล
2. การบริหารงานบุคคลโดยใช้กรอบแนวคิด ของพระราชนูญติราชบัณฑิตะเบียนข้าราชการ
ครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 (ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 121 ตอนพิเศษ 79 ก) ใน 5 ด้าน
ได้แก่
 - 2.1 การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง
 - 2.2 การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง
 - 2.3 การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
 - 2.4 วินัยและการรักษาวินัย
 - 2.5 การออกจากราชการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 3,548 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 351 คน ซึ่งได้มายield ตามตารางกำหนด กลุ่มตัวอย่างของเครชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970 : 608-610 ; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 148-149) ซึ่งได้มายield โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ได้แก่
 - 1.1 การมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์
 - 1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ
 - 1.3 การกระตุ้นการใช้ปัญญา
 - 1.4 การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล
2. การบริหารงานบุคคล ได้แก่
 - 2.1 การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง
 - 2.2 การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง
 - 2.3 การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
 - 2.4 วินัยและการรักษาวินัย
 - 2.5 การออกแบบราชการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ผู้นำที่ใช้การปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานในการ สร้างความร่วมมือ สร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้สมาชิกรับรู้และตระหนักในคุณค่าของตนเองที่มีต่อ งานหรือองค์กร เกิดค่านิยมทางบวก ยกระดับแรงจูงใจและคุณธรรมให้สูงขึ้นจนส่งผลทำให้ สมาชิกรู้สึกอยากรับเปลี่ยน โดยใช้วิธีการประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดี ทึ้งค้านความรู้ ความสามารถในการทำงาน การเป็นคนดีมีคุณธรรม จนส่งผลให้ผู้ร่วมงานรู้สึกนิยมยกย่องนับถือ ไว้วางใจในค้านต่างๆ 4 ค้าน ได้แก่

1.1 การมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ หมายถึง การที่ผู้นำประพฤติตัวเป็นแบบอย่าง สำหรับผู้ร่วมงานผู้นำจะเป็นที่ยกย่อง เคารพ นับถือ ศรัทธา ไว้วางใจ และทำให้ผู้ร่วมงานเกิด

ความภาคภูมิใจเมื่อได้ร่วมงาน พยายามประพฤติปฏิบัติเหมือนกับผู้นำ และทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความภาคภูมิใจเมื่อได้ร่วมงานกัน ผู้ร่วมงานจะพยายามประพฤติปฏิบัติเหมือนกับผู้นำและต้องการเลียนแบบผู้นำ สิ่งที่ผู้นำต้องปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงลักษณะนี้ คือ ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังผู้ร่วมงาน ผู้นำจะมีความสำนึกระโนดกว่าการเอาแต่อารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ในสถานการณ์ก่อตัว ผู้นำเป็นผู้ที่ไว้ใจ ได้ว่าจะทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นผู้มีศีลธรรมและจริยธรรมสูง หลีกเลี่ยงที่จะใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน แต่จะประพฤติตนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นและเพื่อประโยชน์ของกลุ่ม

1.2 การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง การที่ผู้นำจะประพฤติในทางที่ชูโรงให้เกิดแรงบันดาลใจกับผู้ร่วมงาน โดยการสร้างแรงจูงใจภายใน การให้ความหมายและท้าทายในเรื่องงานต่อผู้ร่วมงาน ผู้นำจะกระตุ้นจิตวิญญาณของทีม มีวิธีเช่น ทำการแสดงออกซึ่งความกระตือรือร้น โดยการสร้างเจตคติที่ดีในเบื้องต้น ผู้นำจะทำให้ผู้ร่วมงานสัมผัสกับภาพที่คงามของอนาคต ผู้นำจะสร้างและสื่อความหวังที่ผู้นำต้องการอย่างชัดเจน ผู้นำจะแสดงการอุทิศตัวหรือความผูกพันต่อเป้าหมายและวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผู้นำจะแสดงความเชื่อมั่นและแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ผู้นำจะช่วยให้ผู้ร่วมงานมองข้ามผลประโยชน์ของตนเพื่อวิสัยทัศน์และการกิจขององค์กร ช่วยให้ผู้ร่วมงานพัฒนาความผูกพันของตนเองต่อเป้าหมายระยะยาว

1.3 การกระตุ้นการใช้ปัญญา หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้นำกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานตระหนักถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน ทำให้ผู้ร่วมงานมีความต้องการหาแนวทางใหม่ๆ มาแก้ไขปัญหาในหน่วยงาน เพื่อหาข้อสรุปใหม่ที่ดีกว่าเดิมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่และสร้างสรรค์ โดยผู้นำมีการคิดและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการตั้งสมมติฐาน การเปลี่ยนกรอบการมองปัญหาการเผชิญกับสถานการณ์เก่าๆ ด้วยวิธีทางแบบใหม่ มีการจูงใจและสนับสนุนความคิดริเริ่มใหม่ๆ ใน การพิจารณาปัญหาและการหาคำตอบของปัญหา มีการให้กำลังใจผู้ร่วมงานให้พยายามหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีใหม่ๆ กระตุ้นให้ผู้ร่วมงานแสดงความคิดและเหตุผล และไม่วิพากษ์วิจารณ์แม้ว่าความคิดนั้นจะแตกต่างไปจากความคิดของผู้นำ ผู้นำทำให้ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท้าทายและเป็นโอกาสที่ดีที่จะแก้ปัญหาร่วมกัน โดยผู้นำจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ร่วมงานว่าปัญหาทุกอย่างต้องมีวิธีแก้ไข แม้บางปัญหาจะมีอุปสรรค nonlinear ผู้นำจะพิสูจน์ให้เห็นว่าสามารถ逾越อุปสรรคทุกอย่างได้จากการร่วมมือร่วมใจในการแก้ปัญหาของผู้ร่วมงานทุกคน ผู้ร่วมงานจะได้รับการกระตุ้นให้ตั้งคำถามต่อค่านิยมของตนเอง ความเชื่อ และประเพณี การกระตุ้นทางปัญญาเป็นส่วนที่สำคัญของการพัฒนาความสามารถของผู้ร่วมงาน ในการที่จะตระหนัก เข้าใจและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

1.4 การคำนึงถึงความเป็นปัจจัยบุคคล หมายถึง ผู้นำจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลในฐานะเป็นผู้นำให้การดูแลเอาใจใส่ผู้ร่วมงานเป็นรายบุคคล และทำให้ผู้ร่วมงานรู้สึกมีคุณค่าและมีความสำคัญ ผู้นำจะเป็นโค้ช และเป็นที่ปรึกษาของผู้ร่วมงานแต่ละคนเพื่อพัฒนาผู้ร่วมงาน ผู้นำจะเอาใจใส่เป็นพิเศษในความต้องการของปัจจัยบุคคล เพื่อความสัมฤทธิ์และเติบโตของแต่ละคน ผู้นำจะพัฒนาศักยภาพของผู้ร่วมงานให้สูงขึ้น นอกจากนี้ผู้นำจะมีการปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานโดยการให้โอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ สร้างบรรยากาศของการให้การสนับสนุน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความจำเป็นและความต้องการ การประพฤติของผู้นำแสดงให้เห็นว่าเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น บาง คน ได้รับกำลังใจมากกว่า บาง คน ได้รับอำนาจการตัดสินใจด้วยตัวเองมากกว่า บาง คน มีมาตรฐานที่เคร่งครัดมากกว่า บาง คน มีโครงสร้างงานที่มากกว่า มีการติดต่อสื่อสารสองทางมีการจัดการ โดยการเดินเรื่อง มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานเป็นการส่วนตัวใส่ใจต่อความกังวลของผู้ร่วมงาน ผู้นำจะรับฟังผู้ร่วมงาน ผู้นำจะมีการมอบหมายงานเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้ร่วมงาน เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้ใช้ความสามารถพิเศษอย่างเต็มที่และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ท้าทายความสามารถ ผู้นำจะพยายามให้คำแนะนำ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือให้ผู้ร่วมงานก้าวหน้าในการทำงานที่รับผิดชอบอยู่โดยผู้ร่วมงานไม่รู้สึกว่ากำลังถูกตรวจสอบจากผู้นำ

2. การบริหารงานบุคคล หมายถึง สภาพการดำเนินงานเพื่อให้ได้คุณมาร่วมทำงาน ในองค์การ การใช้คุณให้เหมาะสมกับงานตามวัตถุประสงค์และความต้องการของหน่วยงานที่มีขอบข่ายกว้างและครอบคลุม โดยเริ่มตั้งแต่ การแสวงหา การเลือกสรรบุคคลเข้าสู่หน่วยงาน การทดลองงาน การให้มอบหมายงานให้ปฏิบัติ การใช้ค่าจ้างเงินเดือน การเลื่อนขั้นเงินเดือน การพัฒนา การบำรุงรักษา การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน การกำหนดสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล การประเมินผล การปฏิบัติงาน การเลื่อนตำแหน่ง การโอน การย้าย จัดระทั่งการให้พื้นจากการปฏิบัติงาน การบริหารงานบุคคลจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวเนื่องกันเป็นลูกโซ่ตั้งแต่การสรรหาคนเข้ามาทำงานจนกระทั่งให้พื้นจากการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่

2.1 การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง หมายถึง การคาดคะเนความต้องการ กำลังของหน่วยงานต่างๆ ไว้ล่วงหน้า ต้องการจะใช้คุณในตำแหน่งอะไร ระดับใด จำนวนเท่าไหร และจะสรรหาคนเหล่านั้นมาได้จากที่ใด ตลอดจนถึงการวางแผนการใช้กำลังคนที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด และการศึกษาวิจัยเพื่อหาวิธีการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานบุคคลของทุกหน่วยงานมักมีปัญหา เช่น ปัญหาคนล้นงาน การขาดแคลนกำลังคนในบางสาขา เป็นต้น ดังนั้นความพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงต้องมีการวางแผนกำลังคนขึ้นใน

หน่วยงาน ซึ่งจะต้องระบุล่วงหน้าเกี่ยวกับคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ การศึกษา และประสบการณ์ ตลอดจนปริมาณของบุคคลแต่ละประเภทซึ่งต้องทำทั้งระบบสั้นและระบบ การกำหนดตำแหน่ง วิธีการหรือเทคนิคในการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ให้บุคคลปฏิบัติงานตาม ความเหมาะสม เป็นเรื่องที่องค์กรจะเลือกใช้ได้ไม่ว่าเป็นระดับชั้นยศ หรือระบบการจำแนก ตำแหน่ง การเลือกใช้ระบบใดระบบหนึ่ง จะทำให้การวางแผนกำลังคนต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.2 การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง หมายถึง กระบวนการที่จะให้ได้มาซึ่งบุคลากร ที่มีทั้งความรู้ความสามารถและปริมาณเพียงพอที่จะทำให้องค์การบรรลุเป้าหมายได้อย่าง มีประสิทธิภาพ และการบรรจุแต่งตั้ง เป็นการรับบุคคลเข้าทำงานมีการมอบหมายหน้าที่การทำงาน หรือกำหนดหน้าที่การทำงานให้รับผิดชอบ ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ในองค์กรหลังจากได้ คัดเลือกแล้ว

2.3 การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ หมายถึง การบริหารงานบุคคล เมื่อหลังจากบรรจุและแต่งตั้งเข้ามาปฏิบัติราชการแล้วต่อมาบุคลากรเหล่านี้มักจะพบปัญหาและ อุปสรรคในการปฏิบัติงาน ดังนี้ จึงต้องมีการส่งเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการหรือ มีการพัฒนาบุคลากรนั่นเองเพื่อให้บุคลากรได้รับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และแนวทางที่ ดีในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ส่วนของการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือการพิจารณาความดีความชอบ การนำผล การปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา ความดีความชอบ การตัดสินใจ พิจารณาหนึ่งความดีความชอบเป็นไปอย่างยุติธรรมและมีเหตุผล มีระบบระเบียบแบบแผนใช้ กับบุคคลในหน่วยงานเดียวกันโดยเสมอหน้ากัน นั่นคือ การมีเกณฑ์มาตรฐานที่จะใช้ในการ ประเมิน การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของครู ทำให้การพิจารณาความดีความชอบ ของครูเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมไปตามระบบคุณธรรม การจัดทำทะเบียนประวัติ การบันทึก ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของข้าราชการ การขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์

2.4 วินัยและการรักษาวินัย หมายถึง ครอบแห่งความประพฤติที่บัญญัติขึ้น หรือกฎหมาย ข้อบังคับ คำสั่ง คำบัญชาให้ปฏิบัติตาม หรือ การฝึกอบรม ส่งเสริมให้คนเป็นคนดี มีวินัย ซึ่ง ลักษณะของวินัย ถ้าพิจารณาตามความมุ่งหมายของวินัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ วินัยในตนเอง หรือวินัยส่วนบุคคลเป็นลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาในแบบที่ดี โดยมีคุณมุ่งหมายเพื่อความ ดีงามความเจริญของตนเองและส่งผลไปถึงส่วนรวมด้วย วินัยขององค์กร หรือวินัยของวงการ ต่างๆ เป็นข้อปฏิบัติคนสำหรับส่วนรวมในองค์กรหรือวงการนั้นๆ จุดมุ่งหมายของวินัยในแต่ละ องค์กรเป็นแนวทาง ในการกำหนดขอบเขตของวินัยสำหรับองค์กรนั้นๆ มีการรักษาวินัย การสอดส่องคุ้มครองให้ข้าราชการการปฏิบัติตามวินัย ส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการมีวินัย ป้องกันมิให้ ข้าราชการทำผิดและดำเนินการทางวินัยแก่ราชการที่กระทำการผิดวินัย มีการดำเนินการทางวินัย

กระบวนการดำเนินการเพื่อให้บุคลากรในองค์การได้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้ ทั้งในแง่การเสริมสร้างและการควบคุมการดำเนินการทางวินัย

2.5 การออกจากราชการ หมายถึง การพ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการหรือการพ้นจากงานเป็นกระบวนการบริหารงานบุคคลขั้นสุดท้าย เพราะเป็นการที่บุคลากรในหน่วยงานพ้นจากหน้าที่การงานและส่วนใหญ่ จะหมดสิทธิ์ที่จะได้รับเงินเดือนของหน่วยงานนั้นๆ การออกจากราชการ อาจมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น หน่วยงานเกิดภาวะขาดทุน ลดจำนวนคนลับงาน มีการยุบเลิกหน่วยงานย่อย การทำงานหยุดยั่งยืน คนทำงานขาดดุณสมบัติหรือไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติงาน หรือกระทำการใดๆ ที่ทำให้เกิดการออกจากราชการแตกต่างกันไป เช่น การลงโทษทางวินัย การลาออก การลดจำนวนบุคลากรลับงาน การทุพพลภาพ การถึงแก่กรรม การเกษียณอายุ

3. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษา แต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

4. ครู หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการ ครูผู้ช่วย ครูอัตราจ้าง ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

5. โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่ที่ดูแลโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์